

Успішна інформатизація підприємництва в Україні також залежить від рівня цифрової грамотності населення. Навчання працівників новим цифровим навичкам, підвищення кваліфікації в сферах ІТ, менеджменту та цифрового маркетингу є критично важливими для того, щоб компанії могли використовувати всі переваги цифрової економіки. Освіта відіграє вирішальну роль у підготовці нових фахівців, які зможуть не тільки працювати в умовах цифрової економіки, але й стимулювати подальший розвиток інновацій у країні.

Отже, інформатизація та цифровізація підприємництва в Україні – це процес, який охоплює різні аспекти економічної діяльності. Він сприяє підвищенню ефективності бізнесу, розширенню можливостей для підприємств та покращенню взаємодії з клієнтами та партнерами. Одночасно цей процес вимагає від бізнесу адаптації до нових умов, інвестицій у технології та безпеку, а також активної участі держави у створенні сприятливих умов для цифрового розвитку.

Список використаних джерел:

1. Гнатенко І. Управлінські, маркетингові та фінансові підходи оцінювання соціо-еколого-економічного ефекту взаємодії підприємств в умовах зміни споживчих переваг. Економічний дискурс. 2021. № 1-2. С. 111-121.
2. Зось-Кіор, М. В., & Брижань, К. О. (2017). Управління конкурентоспроможністю підприємства в умовах нестабільності. Міжнародний науковий журнал Інтернаука. Серія: Економічні науки, (6), 62-65.
3. Гнатенко І. А. Моделювання сценаріїв стійкого розвитку підприємств в умовах глобалізації та діджиталізації: управлінський аспект. Інвестиції: практика та досвід. 2021. № 16. С. 20-25.
4. Шимановська–Діанич Л. М., Шкробот М. В., Бережна Ю. Г., Гнатенко І. А. Стратегічні орієнтири в плануванні діяльності інноваційно активного підприємства в умовах удосконалення податкової політики, інвестиційних ризиків та управління змінами в знаннєвій економіці. Формування ринкових відносин в Україні. 2022. № 1. С. 117-124.

УДК 338.2

Крахмальова Н. А., к.е.н., доцент
Слонопас В. В., здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії
Київський національний університет технологій та дизайну

УПРАВЛІНСЬКІ ТЕХНОЛОГІЇ РЕГУЛЮВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ ІНТЕГРОВАНИХ СТРУКТУР БІЗНЕСУ

Інтегровані бізнес-структури, такі як корпорації, холдинги або стратегічні альянси, об'єднують ресурси, знання та можливості різних підприємств для досягнення спільних цілей. Основна мета управлінських технологій в таких структурах полягає в оптимізації внутрішніх процесів, підвищенні ефективності ресурсів і забезпеченні умов для розвитку підприємницької ініціативи. Одним з ключових аспектів регулювання підприємницького потенціалу є створення системи управління, яка здатна ефективно координувати різні підрозділи та учасників інтегрованої структури. Зазначене включає управління знаннями та інформаційними потоками всередині компанії, щоб забезпечити доступ до необхідної інформації для прийняття рішень на всіх рівнях організації. Управлінські технології повинні підтримувати комунікацію між різними елементами структури, щоб гарантувати синергію та

уникати дублювання функцій. Зазначене особливо важливо в умовах глобалізації, коли компанії стають більш динамічними та міжконтинентальними.

Іншою важливою складовою є стимулювання підприємницької ініціативи серед співробітників. В інтегрованих структурах часто виникає проблема бюрократії та обмеженої свободи для інновацій, що може перешкоджати розвитку підприємницького потенціалу. У зв'язку з цим управлінські технології мають бути спрямовані на розвиток підприємницького духу, формування культури інновацій та підтримку автономії підрозділів або команд. Важливим елементом тут є мотиваційні програми, які стимулюють розвиток нових ідей та проєктів, що можуть сприяти зміцненню ринкових позицій компанії [1-3].

Технології управління також повинні охоплювати стратегічне планування та управління ризиками, особливо в умовах мінливої економічної та політичної ситуації, що включає аналіз ринкових тенденцій, моніторинг діяльності конкурентів та оцінку внутрішніх ресурсів компанії для визначення найбільш перспективних напрямів розвитку. Інтегровані структури бізнесу зазвичай стикаються з високим рівнем невизначеності, тому ефективне управління ризиками допомагає мінімізувати негативний вплив зовнішніх факторів та забезпечити стабільне зростання.

Управління інноваціями є ще одним важливим компонентом регулювання підприємницького потенціалу в інтегрованих структурах. Сучасні компанії повинні постійно шукати нові можливості для розвитку та модернізації своїх продуктів і послуг. Для цього управлінські технології повинні забезпечити створення умов для ефективного управління інноваційними проєктами, що може включати впровадження нових методів роботи, адаптацію до цифрових трансформацій та застосування передових інформаційних технологій. У такому випадку інноваційна діяльність стає не просто елементом розвитку компанії, а її фундаментальною частиною, яка визначає стратегію бізнесу [4-5].

Крім того, важливим є забезпечення взаємодії між усіма рівнями організації, щоб підвищити гнучкість у прийнятті рішень та адаптацію до змін, що включає не тільки горизонтальну, але й вертикальну інтеграцію, яка дозволяє злагоджено працювати як керівникам вищої ланки, так і операційним менеджерам на місцях. Гнучкість управлінських технологій дозволяє інтегрованим структурам швидко реагувати на зміни в ринковому середовищі та адаптуватися до нових умов.

Використання інформаційних технологій, таких як системи планування ресурсів підприємства або системи управління взаємовідносинами з клієнтами, також грає важливу роль у забезпеченні ефективного регулювання підприємницького потенціалу. Такі системи дозволяють інтегрувати різні бізнес-процеси, надають доступ до даних у режимі реального часу та сприяють прийняттю обґрунтованих рішень на основі аналітичної інформації. Інтеграція цифрових рішень у бізнес-процеси дозволяє оптимізувати витрати, підвищити продуктивність та покращити якість обслуговування клієнтів.

Ефективне управління інтегрованими структурами також неможливе без активної взаємодії з зовнішнім середовищем, що включає стратегічне партнерство, колаборації з іншими компаніями, науково-дослідницькими установами та університетами. Такі альянси дозволяють інтегрованим структурам розширювати свої можливості, використовувати нові технології, розробляти інноваційні продукти та виходити на нові ринки. Взаємодія з екосистемами інновацій і стартапами також сприяє розвитку підприємницького потенціалу всередині компанії, стимулюючи до запровадження нових підходів до ведення бізнесу. Ще одним важливим аспектом управлінських технологій є стратегія розвитку людського капіталу.

Інтегровані структури бізнесу залежать від кваліфікованих працівників, тому управління людськими ресурсами повинно бути орієнтоване на безперервний розвиток і навчання персоналу. Зазначене передбачає як підвищення кваліфікації співробітників у традиційних галузях, так і розвиток нових компетенцій, пов'язаних з цифровізацією, управлінням даними, креативними технологіями та інноваціями. Програми навчання та розвитку повинні стати невід'ємною частиною стратегії компанії, щоб забезпечити постійне оновлення навичок і знань співробітників [2-5].

Особливе значення має також впровадження систем моніторингу та оцінки ефективності діяльності різних бізнес-одиниць, що дає змогу виявляти проблеми на ранніх етапах, аналізувати динаміку розвитку, а також здійснювати коригування в управлінських підходах, орієнтуючись на досягнення конкретних цілей. Використання ключових показників ефективності є одним із інструментів, які дозволяють відстежувати прогрес і вчасно реагувати на відхилення від стратегічних планів. Сучасні системи моніторингу, особливо ті, що базуються на великих даних та аналітиці, дозволяють здійснювати більш глибокий аналіз і прогнозування, що дає змогу компаніям бути на крок попереду конкурентів.

Окрім зовнішніх партнерств, важливою є інтеграція корпоративної культури, яка підтримує підприємницькі ініціативи та інновації на всіх рівнях організації. Для цього необхідно створювати сприятливі умови для розвитку лідерства, впровадження ідей "відкритих інновацій", коли кожен працівник може стати ініціатором змін і пропонувати нові підходи до вирішення бізнес-завдань. Зазначене сприяє створенню інноваційної атмосфери, в якій співробітники відчують себе відповідальними за успіх компанії та мають можливість реалізувати свій підприємницький потенціал. Загалом, управлінські технології регулювання підприємницького потенціалу інтегрованих структур бізнесу передбачають комплексний підхід, що враховує стратегічне планування, інноваційні процеси, управління знаннями та ризиками, а також розвиток людського капіталу. Вони спрямовані на те, щоб допомогти компаніям не лише утримати свої позиції на ринку, але й використовувати свої ресурси з максимальною ефективністю для досягнення довгострокових результатів.

Список використаних джерел:

1. Разводовська В. О., Заяц О. В., Парохненко О. С., Гнатенко І. А. Інноваційність в підприємницькій діяльності в системі ефективного управління операційною діяльністю, конкурентоспроможністю та маркетингом. Український журнал прикладної економіки. 2021. Т. 6, № 1. С. 290-297.
2. Михайлов А. М., Ільїн В. Ю., Коцупатрий М. М., Фурсіна О. В., Гнатенко І. А. Управління інноваційною економікою в контексті тренду сталого розвитку в рамках моделі інституціонально-матричної кластеризації в умовах адаптивного кадрового менеджменту, діджиталізації агропродовольчої сфери та адаптації до умов пандемії COVID-19. Економічні горизонти. 2021. № 2 (17). С. 29–40.
3. Шимановська–Діанич Л. М., Шкробот М. В., Бережна Ю. Г., Гнатенко І. А. Стратегічні орієнтири в плануванні діяльності інноваційно активного підприємства в умовах удосконалення податкової політики, інвестиційних ризиків та управління змінами в знансвій економіці. Формування ринкових відносин в Україні. 2022. № 1. С. 117-124.
4. Зось-Кіор, М. В., & Калюжний, С. О. (2020). Удосконалення системи управління конкурентоспроможністю аграрного підприємства. Економіка та держава, (3), 23-27.
5. Гнатенко І. А. Фундаментальні умови державного регулювання та підтримки інноваційного підприємництва. Проблеми системного підходу в економіці. 2019. № 4 (1). С. 37-43.